

17 Ιουνίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

PARIS MOTORS AGENCY LIMITED,

Αιτητές,

' v.

ΔΗΜΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 971/87)

Προθεσμία καταχώρησης Αιτήσεως Ακυρώσεως — Ταχυδρόμηση ειδοποιήσεως περί της αποφάσεως — Ο Περί Ερμηνείας Νόμος Κεφ. 1, άρθρο 2 — Δημιουργεί μαχητόν μόνον τεμήριον.

Δήμοι — Δικαιώματα διατηρήσεως υποστατικού — Ο Περί Δήμων Νόμος, 1985 (Ν.111/85), άρθρο 103 και οι Δημοτικοί Κανονισμοί Λεμεσού, Καν. 106 — Εργοστάσιο — Έννοια — Τα δικαιώματα είναι φόρος — Γι' αυτό δεν συνδέονται με ανταποδοτικές υπηρεσίες. 5

Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Δεν είναι ανάγκη να είναι μακροσκελής — Καθορισμός από Δήμο δικαιωμάτων διατηρήσεως υποστατικού — Δεν αναμένεται μακροσκελής αιτιολογία. 10

Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή ισότητας — Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Φορολογία από Δήμο Λεμεσού — Παράπτονο με βάση ότι ο Δήμος Λευκωσίας επιβάλλει μικροτέραν φορολογίαν — Δεν υπάρχει ομοιότητα. 15

Ο Αιτών διατηρεί στην Λεμεσό γκαράζ, στο οποίο υπάρχει κρικός, που κινείται με ηλεκτρισμό και χρησιμοποιείται για την ανύψωση αυτοκινήτων για συντήρηση. Ο Δήμος Λεμεσού επέβαλε ΑΚ 110 δικαιώματα διατηρήσεως υποστατικού, βάσει των διατάξεων, που αναφέρονται στο δεύτερο από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. 20

3 Α.Α.Δ. Paris Motors Agency Ltd v. Δήμου Λεμεσού

5 Τα επίδικα θέματα, που γεννήθηκαν στα πλαίσια της Αιτήσεως Ακυρώσεως, που επακολούθησε και η επίλυσή τους από το Δικαστήριο φαίνεται από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα. Το Δικαστήριο, αφού έκρινε ότι το εν λόγω γκαράζ είναι "εργοστάσιο", απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται με έξοδα.

10 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Moran v. Republic 1 R.S.C.C. 10,

15 *Marcoulides v. Greek Communal Chamber (Director of Greek Education)*
4 R.S.C.C. 7,

Aristidou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 503,

20 *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others (1986)* 3 C.L.R. 322,

Μιλτιάδους και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,

Katsiantonis v. Frantzeskou (1981) 1 C.L.R. 566,

25 *Παντελή v. Δημοκρατίας (1989)* 3 Α.Α.Δ. 630,

Voyias v. Republic (1974) 3 C.L.R. 390,

30 *Παπά v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς (1989)* 3 Α.Α.Δ. 322,

Adriatica Di Navigazione S.P.A. v. Δήμου Λευκωσίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1071,

Iacovides Enterprises v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2101,

35 *Skaros v. Republic (1986)* 3 C.L.R. 2109.

Προσφυγή.

40 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Λεμεσού να επιβάλει στους αιτητές ΛΚ110.- δικαιώματα διατηρήσεως υποστατικού μέσα στα δημοτικά όρια για το 1987.

Χρ. Δημητρίου (κα), για τους Αιτητές.

Γ. Ποταμίτης, για τον Καθ' ου η αίτηση.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωση τη ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν την ακύρωση της απόφασης που περιέχεται στην ειδοποίηση ημερομηνίας 7 Σεπτεμβρίου, 1987, με την οποία ο καθ' ου η αίτηση Δήμος Λεμεσού (ο "Δήμος") επέβαλε στους αιτητές ΛΚ110.- δικαιώματα διατηρήσεως υποστατικού μέσα στα δημοτικά όρια του Δήμου για το 1987. 5 10

Ο Δήμος ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, γιατί δεν καταχωρήθηκε μέσα σε 75 μέρες από την ημέρα που οι αιτητές έλαβαν γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης. 15

Η παράγραφος 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος προνοεί ότι:-

"Η προσφυγή ασκείται εντός εβδομήκοντα πέντε ημερών από της ημέρας της δημοσιεύσεως της αποφάσεως ή της πράξεως ή εν περιπτώσει μη δημοσιεύσεως ή εν περιπτώσει παραλείψεως από της ημέρας καθ' ην η πράξις ή παράλειψις περιήλθεν εις γνώσιν του προσφεύγοντος". 20

Η προθεσμία των 75 ημερών είναι ανατρεπτική και ανελαστική για το δημόσιο συμφέρον. Το Δικαστήριο εξετάζει αυτεπάγγελτα το ζήτημα τούτο ως θέμα δημόσιας τάξης, έστω και αν το μέρος στην προσφυγή που το ήγειρε το εγκατέλειψε. (*John Moran and The Republic (Attorney-General and Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 10, σελ. 13, *Joyce Marcoulides and The Greek Communal Chamber (Director of Greek Education)* 4 R.S.C.C. 7, στις σελ. 8 και 9, *Aristidou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 503, *Kritiotis v. Municipality of Paphos and Others* (1986) 3 C.L.R. 322. *Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Επιτροπής Δημόσιας Υγιορείας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318). 25 30 35

Η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 27 Νοεμβρίου, 1987. Η ειδοποίηση του Δήμου εκδόθηκε στις 7 Σεπτεμβρίου, 1987, Ταχυδρομήθηκε την ίδια μέρα. Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι την έλαβαν στις 15 Σεπτεμβρίου, 1987. 40

5 Το Άρθρο 2 του περί Ερμηνείας Νόμου Κεφ. 1, αναφορικά με επίδοση μέσω ταχυδρομείου, προνοεί ότι επιστολή που στέλλεται με προπληρωμένο ταχυδρομικό τέλος, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο, θεωρείται ότι παραδίδεται στο χρόνο που με τη συνηθισμένη διαδικασία του ταχυδρομείου παραδίδεται.

10 Στις υποθέσεις *Katsiantonis v. Frantzeskou* (1981) 1 C.L.R. 566 και *Ανδρέας Παντελή v. της Δημοκρατίας της Κύπρου διά της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών* (1989) 3 Α.Α.Δ. 630, η νομοθετική αυτή πρόνοια εξετάστηκε και αποφασίστηκε ότι ο γενικός κανόνας είναι ότι η ειδοποίηση πρέπει να φτάσει στον προτιθέμενο παραλήπτη και ότι αυτή η πρόνοια δημιουργεί μόνον μαχητό τεκμήριο.

15 Δεν υπάρχει ενώπιον του Δικαστηρίου μαρτυρία αναφορικά με το χρόνο που χρειάζεται συνήθως από την ταχυδρομηση ως τη παράδοση επιστολής. Είναι γενική γνώση ότι για διάφορους λόγους η παράδοση από το ταχυδρομείο είναι μάλλον καθυστερημένη. Εν πάση περιπτώσει ο ισχυρισμός των αιτητών είναι αναντίλεκτος και τον αποδέχομαι. Η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη.

20 Οι αιτητές πρόβαλαν τους πιο κάτω λόγους για την ακύρωση της επίδικης απόφασης:-

25

1. Ο Δήμος ενήργησε με υπέρβαση εξουσίας. Το υποστατικό που διατηρούν στη Λεμεσό δεν είναι εργοστάσιο και ως εκ τούτου ο Δήμος δεν είχε εξουσία να επιβάλει την πληρωμή των δικαιωμάτων.

30

2. Το τέλος είναι δυσανάλογο με το μέγεθος του υποστατικού και δεν τηρήθηκε η αναλογία του "προσθήκοντος μέτρου".

35

3. Δεν έγινε η πρόπευσα έρευνα και ο Δήμος δεν βασίστηκε σε ορθά κριτήρια, αλλά ενήργησε με πλάνη για τα πράγματα.

4. Η απόφαση είναι αναιτιολόγητη.

40

5. Η επίδικη απόφαση αποτελεί δυσμενή διάκριση και παραβιάζει την αρχή της ισότητας.

Ο Δήμος είναι οργανισμός δημοσίου δικαίου, όργανο τοπικής αυτοδιοίκησης, που υφίσταται και λειτουργεί με βάση τον

περί Δήμων Νόμος του 1985 (Αρ. 111/85), (ο “Νόμος”).

Οι αιτητές είναι εταιρεία περιορισμένης ευθύνης που διεξάγει την επιχείρησή της στη Λευκωσία και Λεμεσό. Μέσα στα δημοτικά όρια Λεμεσού διατηρεί γκαράζ στο οποίο υπάρχει κρίκος που κινείται με ηλεκτρισμό και χρησιμοποιείται για την ανύψωση αυτοκινήτων για κοινή συντήρηση και γενικά για την εξυπηρέτηση των αυτοκινήτων.

5

Το ζήτημα διέπεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 103 του Νόμου και του Κανονισμού 106 των Δημοτικών Κανονισμών Λεμεσού του 1965 έως 1987. Το Άρθρο 103(1) προνοεί:-

10

“103 - (1) Ουδέν πρόσωπον διατηρεί εντός των δημοτικών ορίων οιοδήποτε δήμου οιαδήποτε οικοδομήν ή χώρον εντός των οποίων ασκείται οιαδήποτε επιχείρησις, βιομηχανία, εμπόριον, επάγγελμα ή επιτήδευμα, καθοριζόμενον διά δημοτικών κανονισμών, άνευ άδειας λαμβανομένης προηγουμένως από το συμβούλιον του τοιούτου δήμου”.

15

20

Ο Κανονισμός 106 έχει:-

“106. Από κάθε πρόσωπο που διατηρεί οποιοδήποτε από τα ακόλουθα μέρη ή κτίρια μέσα στα δημοτικά όρια θα καταβάλλεται στο Δημοτικό Ταμείο κάθε χρόνο δικαίωμα που θα καθορίζεται από το Δημοτικό Συμβούλιο ανάλογα με την κάθε περίπτωση ως ακολούθως:

25

.....

30

Για εργοστάσιο όπου χρησιμοποιείται ατμής, ηλεκτρική ή μηχανική δύναμη ή όπου χρησιμοποιείται οποιαδήποτε εκρηκτική ύλη”.

Τα δικαιώματα για άδεια υποστατικών δεν είναι ανταποδοτικά τέλη, αλλά φόρος για δημιουργία εσόδων. Ο Δήμος έχει εξουσίες και καθήκοντα που καθορίζονται από το Νόμο. Για την εκτέλεση των καθηκόντων του και την άσκηση των εξουσιών του χρειάζεται έσοδα. Ένα από τα έσοδά του είναι και τα δικαιώματα αυτά. (*Ioannis C. Voyias v. Republic (Municipality of Limassol and Another)* (1974) 3 C.L.R. 390 *Αριστείδης Παπά v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Κακοπετριάς*

35

40

(1989) 3 Α.Α.Δ. 322 και *Adriatica Di Navigazione S.P.A. v. Δήμου Λευκωσίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1071).

5 Τα υποστατικά των αιτητών, με βάση τον Κανονισμό, για να μπορούν να φορολογηθούν πρέπει να είναι “εργοστάσιο” στο οποίο να χρησιμοποιείται ηλεκτρική ή μηχανική δύναμη.

“Εργοστάσιο” ορίζεται στο Άρθρο 2(1) του περί Εργοστασίων Νόμου, Κεφ. 134:-

10 “2.(1) Subject to the provisions of this section, the expression ‘factory’ means any premises in which, or within the close or curtilage or precincts of which, persons are employed in manual labour in any process for or incidental to
15 any of the following purposes, namely:-

(a) the making of any article or of part, of any article; or

20 (b) the altering, repairing, ornamenting, finishing, cleaning or washing, or the braking up or demolition of any article; or

(c) the adapting for sale of any article,
25 being premises in which, or within the close or curtilage or precincts of which, the work is carried on by way of trade or for purposes of gain and to or over which the employer of the persons employed therein has the right of access or control;”

30 Γενικός ορισμός της λέξης “εργοστάσιο” δίδεται και στον Halsbury’s Laws of England, 4η Έκδοση, Τόμος 17.

Με βάση τον ορισμό στον περί Εργοστασίων Νόμον και το γενικό ορισμό “εργοστάσιο” στο Halsbury’s ευρίσκω ότι το υποστατικό των αιτητών είναι εργοστάσιο.

35 Είναι παραδεκτό ότι για ορισμένα είδη εργασίας χρησιμοποιείται ηλεκτρική δύναμη. Ως εκ τούτου το υποστατικό των αιτητών υπόκειται στη φορολογία και χρειάζεται άδεια, με βάση το Άρθρο 103 και τον Κανονισμό 106. Η πράξη του Δήμου δεν ήταν ultra vires.

40 Επειδή το δικαίωμα είναι “φόρος” και όχι “ανταποδοτικό τέλος” δεν συνδέεται με καμιά αναλογία υπηρεσιών. Το ύψος

του φόρου μπορεί να είναι συναφές με τις ανάγκες του Δήμου, τα υποστατικά που έχει να φορολογήσει γενικά και τα πλαίσια των Κανονισμών που ορίζουν σαν ανώτατο ποσό δικαιώματος ΑΚ300.-.

5

Από τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο Δήμος άσκησε την εξουσία του χωρίς πλάνη για τα πράγματα, ύστερα από την πρόπυσα, κάτω από τις περιστάσεις, έρευνα.

Κάθε διοικητική απόφαση είναι ανάγκη να είναι αιτιολογημένη. Τι είναι πρόπυσα αιτιολογία είναι θέμα βαθμού ανάλογα με τη φύση της κάθε απόφασης. Η αιτιολογία δεν είναι ανάγκη να είναι μακροσκελής. Η αιτιολογία μπορεί να εκφράζεται και με τρόπο λακωνικό.

10

Λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της επίδικης απόφασης, δεν αναμένετο από το Δήμο να δώσει λεπτομερή αιτιολογία για την επιβολή και την έκταση του φόρου, των δικαιωμάτων, στην επίδικη απόφαση - *Iacovides Enterprises v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2101, σελ. 2106, *Skaros v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2109, σελ. 2115.

15

20

Η αρχή της ισότητας, που διασφαλίζεται με το Άρθρο 28 του Συντάγματος, αξιώνει από τη Διοίκηση ομοιόμορφη μεταχείριση όλων που βρίσκονται κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Η άρνηση της αρχής αυτής είναι ασυμβίβαστη με την έννοια κράτους δικαίου και τις αρχές του δημοκρατικού πολιτεύματος. Για να υπάρξει παραβίαση πρέπει να υπάρξει δυσμενής διάκριση η οποία να μην είναι δεκτική αντικειμενικής και εύλογης δικαιολογίας.

25

30

Στην υπόθεση αυτή ο δικηγόρος των αιτητών, στην αγόρευση του, έκαμε σύγκριση του ποσού των δικαιωμάτων που επέβαλε ο Δήμος Λεμεσού και του ποσού που επέβαλε ο Δήμος Λευκωσίας. Δεν είναι όμοιες καταστάσεις, όμοιες συνθήκες. Ο Δήμος Λευκωσίας είναι διάφορος από το Δήμο Λεμεσού. Οι υποχρεώσεις και τα καθήκοντα, τα έσοδα και η οικονομική δυναμικότητα του ενός Δήμου είναι φυσικό να διαφέρουν από εκείνα του άλλου Δήμου. Η σύγκριση είναι ατυχής και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να καταδείξει δυσμενή διάκριση από το Δήμο σε βάρος των αιτητών, ή ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ισότητας. Δεν παρουσιάσθηκαν

35

40

5 στοιχεία σύγκρισης κατόχων υποστατικών στη Λεμεσό με παρόμοιες συνθήκες. Οι αιτητές έπρεπε να αποδείξουν τη δυσμενή διάκριση κάτω από όμοιες συνθήκες για να μεταθέσουν στο Δήμο το βάρος της απόδειξης αντικειμενικής και εύλογης δικαιολογίας.

Το Δικαστήριο δεν έχει ικανοποιηθεί ότι παραβιάστηκε, με οποιοδήποτε τρόπο, η αρχή της ισότητας.

10 Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται.

Οι αιτητές να πληρώσουν τα έξοδα του Δήμου.

15 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*